

“บราซิลเลียน แจ๊ซ” ...รักแท้ที่แยกไม่ออกของดร.กัทิ

ฟ้าบัง ร้างเล็กแต่เปี่ยมด้วยพลังในการทำงาน อีกทั้งยังเป็นที่รู้จักดีในแวดวงดนตรีระดับโลกในนาม ดร.กัทิ หัวหน้าวงดนตรีสโตนแจ๊ซ “Dr.Ka-Ti Brazilian Jazz”

ดร.สิริภรณี มั่นตาภรณ์ หรือนิคเนมที่ใครๆ ต่างพากันเรียกเธอ พร้อมกับตั้งกรีนนามว่า “ดอกเตอร์กัทิ” กลายเป็นบุคคลที่วงการดนตรีระดับโลกยอมรับ ด้วยความรู้ความสามารถที่เธอถนัดบวกกับประสบการณ์อันยาวนานกว่า 20 ปี

แรงบันดาลใจสำคัญที่ผลักดันให้เธอสนใจเล่นดนตรีเกิดขึ้นตอนอายุราว 10 ปี เธอบอกว่า ครั้งแรกที่ได้สัมผัสกีตาร์รู้สึกเหมือนรักแท้ที่แยกไม่ได้ “ความรู้สึกล้นเกินไม่มาจากอารมณ์ข้างใน เหมือนกับ Born to Be วันแรกที่ได้จับกีตาร์คือแยกไม่ออกจากตัวเลย เหมือนเอาความมาปะไว้ และด้วยความที่หลงรักมันมากเป็นเสียก็เล่นได้เลย” ดร.กัทิกล่าว

ทางด้านเรียบเรียงเสียงประสาน เอกกีตาร์ แจ๊ซ โดยมีเพื่อนร่วมชั้นรวมถึงเพื่อนรุ่นพี่ที่เป็นนักดนตรีชั้นนำของโลก อาทิ John Scofield, Mike Stern และที่สำคัญที่สุด คือ Pat Metheny มือกีตาร์แจ๊ซชื่อดังของวงการ จากนั้นเธอเดินทางกลับมายังเมืองไทยแล้วเริ่มทำงานที่ Nite Spot Productions ด้านประสานงานการจัดคอนเสิร์ตต่างประเทศก่อนจะกลับไม่ทำงานในฮอลลีวูดในหน้าที่ผู้ช่วยทนายของบริษัทหนึ่งใน LA

พร้อมกับเข้าเรียนปริญญาเอกด้านกฎหมายบ้านเกิด (Doctor of Jurisprudence) ด้วยทุนรัฐบาลอเมริกา

“ถามว่าทำไมเราต้องกู้เงินเรียน เพราะสิ่งจูงใจอเมริกันเสนอให้เราช่วยเหลือตัวเอง การที่ต้องเลี้ยงตัวเองตั้งแต่เล็กทำให้เราแข็งแรงและแก้ปัญหาตัวเองได้ ส่วนเหตุผลที่เลือกเรียนกฎหมายบ้านเกิดเพราะรู้สึกว่าการศึกษานี้ในชีวิตเราตั้งแต่ตื่นมาทุกอย่างเกี่ยวข้องกับกฎหมาย ตั้งแต่ขับรถ เช่นสัญญาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวงการสโตนแจ๊ซ ถ้าเราไม่รู้จักกฎหมาย เราจะเป๋นซี่ข้าเขาตลอด ถ้าอยากจะทำอะไรบางอย่างเราต้องรู้กฎหมาย การเป็นทนายหรือมีความรู้ทางกฎหมายทำให้เราอยู่ในสังคมที่คนจะเชื่อถือเราด้วย มีน้ำหนักขึ้นในวงการ ทุกวันนี้ความรู้ทางด้านกฎหมายช่วยให้เราคิดอะไรได้เคลียร์มาก คนส่วนใหญ่จะคิดอะไรได้แต่เดี่ยว ที่จริงทุกอย่างในชีวิตเรามีคำตอบทั้งสองแง่ ชีวิตที่จริงเป็นสิเทา ไม่ใช่ดำ หรือขาว”

ตลอดเวลาที่คลุกคลีกับวงการหนังและเพลง ทำให้เธอได้มีโอกาสสัมผัสผู้คนดังระดับโลกมากมาย รวมทั้งได้รับการคัดเลือกเป็นสมาชิกของ National Academy of Recording Arts and Sciences (NARAS) ซึ่งทำหน้าที่คัดเลือกรางวัล Grammy Awards เป็นระยะเวลานานถึง 20 ปีจวบจนปัจจุบัน

“การคัดเลือกแกรมมี่อวอร์ด ทุกคนมีคะแนนเสียงเพียงหนึ่งคะแนน ไม่มีการเล่นกัน เหมือนกับเราลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เวลาเราลงข้อมูลงาให้เขาขอว่าอย่าตา ถ้าไม่ถนัดแขนงไหน อย่างลงเด็ดขาด ทุกปีก่อนที่จะลงคะแนนให้ใครคุณต้องแน่ใจว่า คุณฟังเพลงเขาแล้วนะ แต่ตอนนั้นบอกได้เลยว่าเราถอยออกจากกรรณลงคะแนนของปีนี้ เพราะตั้งแต่มาเป็นศิลปินตั้งตัวจึงไม่มีเวลาพอ เราต้องมีการบรรยาย และต้องรู้ว่าอยู่ที่ไหน ที่อยู่ตรงไหน 20 กว่าปี เขาเห็นว่าเป็นหนึ่งคนที่ทำอะไรให้สังคมดนตรีระดับโลกถึงอยู่มาได้ทุกวันนี้ นี่คือสิ่งที่ภูมิใจ”

ชีวิตของดร.กัทิพลิกผันอีกครั้งเพราะแรงแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่ LA เมื่อวันที่ 17 มกราคม 1994 เธอจึงตัดสินใจกลับมาตามความฝันของตัวเองที่เมืองไทยในปี 1995 โดยเริ่มจากการแบกกีตาร์คู่ใจไปขอเล่นกับวงดนตรีตามโรงแรม จนวันหนึ่งเธอมารับตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปของค่ายเบเกอรี่มิวสิค แต่ทำได้เพียงสองเดือนก็ต้องลาออกเพราะคิดที่ไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง หลังจากนั้นเธอใช้เวลาอีกสองปีแกะโน้ตเพลงแปลและเรียบเรียง รวมทั้งถ่ายทอดวิชาให้กับลูกศิษย์ลูกหาหลายคน จนกระทั่งมาตั้งวง “Dr.Ka-Ti Brazilian Jazz” โดยเธอรับตำแหน่งเป็นหัวหน้าวง

เสน่ห์ของดนตรีแนวบอสซาโนวา ไม่ใช่เธอคนเดียวที่หลงใหล หากแต่คนทั้งโลกก็ชื่นชอบจับใจ และถ้าพูดถึงบอสซาโนวา คนทั่วโลกก็จะนึกถึง Antonio Carlos Jobim ผู้ให้กำเนิดเพลงแนวนี้

“ไม่มีนักดนตรีแจ๊ซคนไหนไม่เล่นเพลงของบอสซาโนวา มันคือแจ๊ซแบบบราซิล อิทธิพลที่เห็นสังเกตว่าเมโลดี้มันก็ไม่ได้ หวานๆ ทำให้เราเคลิ้ม สิ่งนี้ทำให้คนทั้งโลกหลงใหล ทุกวันนี้ก็ต้องทำการบ้านเยอะมาก ต้องมานั่งแกะเพลง เรียบเรียงดนตรี และหัดเล่นกันทุกวัน”

นับเป็นเรื่องน่ายินดีที่ผู้หญิงคนหนึ่งจะได้รับโอกาสสูงสุดในชีวิตในเวลาไล่เลี่ยกัน โดยวันที่ 30 มีนาคม 2545 เธอได้รับเชิญจากประเทศโปรตุเกสเพื่อร่วมงาน “Photography, Architecture, Design, Plastic Arts and Music” ซึ่งแต่ละปีจะมีเพียงศิลปิน 3 คนจากทั่วโลกที่ได้รับการคัดเลือกไปร่วมแสดง งานนี้จึงมีแต่ศิลปินระดับโลกมาปะทุคยุแลกเปลี่ยนความรู้กัน ส่วนวันที่ 20 เมษายน เธอได้รับเชิญให้ไปร่วมแสดงคอนเสิร์ตในวงแจ๊ซ เฟสตีวัล ที่ประเทศอินเดีย ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่ศิลปินไทยไปร่วมงาน นอกจากนี้ วันที่ 20 มิถุนายน (ซึ่งตรงกับวันเกิดเธอพอดี) เธอยังจะได้รับรางวัลพิเศษจากแกรมมี่อวอร์ด ที่มอบให้กับสมาชิกซึ่งมีอายุครบ 20 ปี นี่จึงเป็นของขวัญวันเกิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตเลยทีเดียว

หลายคนอาจตั้งคำถามอยู่ในใจว่า เรียนจบกฎหมายแต่ไม่ได้ทำงานด้านกฎหมายไม่เสียค่าหรือ?? คำตอบที่ได้น่าสนใจไม่แพ้เรื่องราวที่กล่าวมาเพราะเธอบอกว่า ความรู้เรื่องกฎหมายได้ใช้อยู่ทุกวัน ทั้งช่วยตัวเองและช่วยเพื่อนฝูงจึงไม่เสียค่าเสียเลย ทุกวันนี้เธอใช้ชีวิตในวัย 48 ปี อย่างมีความสุขกับงานดนตรีที่เธอรัก แต่สิ่งสำคัญที่เปรียบเสมือนกำลังใจอันยิ่งใหญ่คือ การมีคนยอมรับนับถือทั่วโลก เพราะเธอบอกว่า “ตรงนี้นี่เงินซื้อไม่ได้” นี่แหละเขาถึงเรียกศิลปินตัวจริง!!